

Сибирско здравље кинеског змаја

Кинеска аждаја ће користити сибирске ресурсе. Усвајање путне карте о условима испорука руске нафте и гаса на Исток је један од главних резултата посете председника Дмитрија Медведева Кини.

Русија у току 20 година гарантује извоз у Кину 15 милиона тона нафте годишње. То је фиксирано у споразуму, потписаном у Пекингу. Обим није баш много велик. Русија, на пример, испоручује на Запад 250 милиона тона нафте годишње. Кина купује у иностранству 200 милиона тона. Међутим, нафтовод значи пре свега одсутност транзитних ризика. Управо с њима се суочавају и руски извозници ресурса у Западну Европу, и кинески увозници нафте са Блиског Истока. Поред тога Кини катастрофално фали нафта, а Русији су потребна поуздана тржишта, - истиче заменик директора Института Далеког Истока РАН Андреј Островски.

Споразум је неопходан обема земљама. Русија има проблеме у извозу енергената на Запад. У тим условима долази до усмеравања енергената у Азију јер за сада извоз нафтних производа Русије у Азијско-Пацифички регион није велик. Русија почиње да диверзификује своје тржиште енергената, извозећи их не само на Запад, већ и на Исток.

Кина ће у енергетској сарадњи и даље рачунати на Русију као поузданог партнера. То су показали преговори у Пекингу, без обзира на то што и овог пута стране нису успеле да ускладе цену руског гаса. Међутим, фиксирани су сви основни договори. Наиме - почетак испорука гаса у Кину је крај 2015. године. Рок важења уговора је 30 година. Обим ће износити 30 милијарди кубика. Капацитети се могу упоредити с гасоводима из Русије у Европу - Северним током и Јужним током. Дакле, Кина упућује Западу још један изазов, - сматра Андреј Островски.

Треба се борити за руски гас, за руску нафту. Треба конкурисати, узимајући у обзир да су енергенти ограничени, тржиште је ограничено, зато и постоји светска конкуренција.

Кина користи могућности добијања нафте и гаса из Русије. Она не мора да вози нафту преко мореуза, на пример, из УАЕ или Саудијске Арабије. Кина безусловно има у томе предност.

Недавно је Русија почела да извози нафту преко Пацифика у САД. То је такође изазов Европи која све чешће почиње да политички третира енергетску сарадњу с Русијом. Поред тога се већ у току године и по дана компримовани природни гас са једне од највећих у свету фабрике на Сахалину испоручује у САД, Јапан и Јужну Кореју. Производи су уговорени за наредних 25 година. Када сахалинска фабрика проради пуном паром, списак потрошача руског компримованог природног гаса ће попунити најмање још 10 земаља Јужне и Југо-Источне Азије. То већ значи постепено прекројавање глобалне енергетске карте. Формира се ново регионално тржиште нафте и гаса, чији основни играчи постају највећи у свету произвођач енергената и најдинамичније економије Азије са апетитом аждаје.

(Глас Русије)